

Nr 87.

Av herr **Thun m. fl.**, *angående förbättring av kommunikationerna i Stockholms skärgård.*

I motion nr 418 till 1948 års riksdag framhöll undertecknade, att 1945 års skärgårdsutrednings förslag till kommunikationernas förbättrande i Stockholms skärgård i vissa i motionen angivna hänseenden icke vore tillfredsställande samt påyrkade vi omedelbar utredning av kostnaderna för i motionen föreslagna mera tillfredsställande åtgärder, omfattande tillkomsten av vissa broar och färjor.

I sitt utlåtande nr 202 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa frågor rörande skärgårdstrafiken jämte i ämnet väckta motioner har statsutskottet (å s. 6 första stycket) bl. a. uttalat följande:

”Det kan enligt utskottets mening ifrågasättas, huruvida en verklig och varaktig förbättring skall kunna ernås, därest man icke i större omfattning än skärgårdsutredningen tänkt sig för trafikbehovets tillgodoseende bygger på fasta förbindelseleder — vägar och broar i kombination med färjor. Det är uppenbart, att härvidlag de ekonomiska faktorerna måste beaktas. Enligt utskottets mening bör emellertid vid det fortsatta utredningsarbetet på ifrågavarande område nu angivna synpunkt ägnas vederbörlig uppmärksamhet.”

Enligt vad vi inhämtat, har emellertid ovannämnda av statsutskottet föresatta fortsatta utredningsarbete ännu icke igångsatts av statsmyndigheterna, men däremot ha på enskilt initiativ förhållandena i Stockholms skärgård under sistlidne december och innevarande januari månader underkastats en ingående granskning, bl. a. på Vätö, Furusund, Yxlan, Blidö, Ljusterö, Värmdö, Vindö, Djurö och Ornö. Härvid har framgått följande.

Enligt beslut av 1948 års riksdag ha 230 000 kr. ställts till vissa skärgårdsrederiers förfogande för täckandet av ekonomiska brister som väntades uppkomma för rederierna vid upprätthållandet av vintertrafiken 1948—1949. Man hade då också kunnat vänta sig en betydande förbättring av denna hittills så bristfälliga trafik. Det har emellertid tyvärr visat sig, att vad som uttalades i ovannämnda motion till 1948 års riksdag till fullo besannats, nämligen antagandet: ”att skärgårdsrederierna genom det föreslagna provisoriska understödet visserligen kunna bli mera bärkraftiga än nu, men att kommunikationsförhållandena däremot i stort sett förbli vid de nuvarande sålunda alltjämt otillfredsställande”.

Såsom framgår av protokoll förda vid sammanträden på Ornö, Blidö, Furusund och Ljusterö — vilka protokoll vid anfordran stå till förfogande —

ha utsedda representanter från den på öarna fast bosatta befolkningen enhälligt såsom sin mening uttalat att enda framkomliga vägen för åstadkommande av tillfredsställande förbindelser med fastlandet är medelst bro och färjor. Detta uttalande är sålunda i full överensstämmelse med statsutskottets ovan citerade.

Vad som därvid erfordras för ovan sagda öar är:

bro fastlandet—Vätö,
färja Furusund—Yxlan—Blidö i överensstämmelse med skärgårdsutredningens av 1945 års förslag,
färja fastlandet—Ljusterö samt
färja fastlandet—Ornö.

Kostnadsberäkningar för dessa trafikmedelsförbättringar äro redan utförda av länsstyrelsen i Stockholms län genom dess vägförvaltning.

Vid sådant förhållande och med stöd av det ovan anförda få vi vördsamt föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av sjätte huvudtiteln måtte vidtaga de jämkningar i anslagstilldelningen, vilka föranledas av ovanstående förbättringar i skärgårdens trafikanstalter.

Stockholm den 20 januari 1949.

F. Thun.

F. L. Franzon.

Gunnar Lodenius.